

Vaatimukset

- Unionin tuomioistuimen on todettava, että Puolan tasavalta ei ole noudattanut yhteisön rautateiden turvallisuudesta sekä rautatieyritysten toimiluvista annetun neuvoston direktiivin 95/18/EY ja rautateiden infrastruktuurikapasiteetin käyttöoikeuden myöntämisestä ja rautateiden infrastruktuurin käyttömaksujen perimisestä sekä turvallisuustodistusten antamisesta annetun direktiivin 2001/14/EY muuttamisesta 29.4.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/49/EY⁽¹⁾ 16 artiklan 1 kohdan ja 21 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan,
 - koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä taatakseen turvallisuusviranomaisen riippumattomuuden rautatieyrityksistä, infrastruktuurin haltijoista, todistusten pyytäjistä ja hankintayksiköistä ja
 - koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä taatakseen tutkintaelimen riippumattomuuden rautatieyrityksistä ja infrastruktuurin haltijoista.
- Puolan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio moittii Puolan tasavaltaa siitä, ettei se ole pannut tutkintaelimen (eli Państwowej Komisji Badania Wypadków Kolejowych (PKBWK)) riippumattomuutta koskevaa periaatetta oikein täytäntöön Puolan lainsäädännössä organisatorisesta, oikeudellisesta ja päätöksenteon näkökulmasta katsottuna, mitä direktiivin 2004/49/EY 21 artiklan 1 kohdassa edellytetään. PKBWK ei ole saanut sellaista asemaa, joka takaisi sille mainitun riippumattomuuden. Komissio kritisoi sitä, että PKBWK kuuluu liikenneministeriöön eikä sen riippumattomuutta suhteessa mainittuun ministeriöön ja infrastruktuurin haltijaan ole mitenkään taattu. PKBWK ei myöskään toimi omissa nimissään, liikenneministeri nimittää ja erottaa sen puheenjohtajan, varapuheenjohtajan, sihteerin sekä pysyvät ja vaihtuvat jäsenet. Liikenneministeri ei myöskään ole antanut PKBWK:n käyttöön sovellettavan järjestelmän kautta riittäviä keinoja, jotta mainittu elin voisi hoitaa tehtävänsä.

Komissio moittii Puolan tasavaltaa myös direktiivin 2004/48/EY 16 artiklan 1 kohdan virheellisestä täytäntöönpanosta siltä osin kuin siinä ei taata turvallisuusviranomaisen (eli Przewozu Kolejowego) riippumattomuutta suhteessa rautatieyrityksiin, infrastruktuurin haltijoihin, todistusten pyytäjiin ja hankintayksiköihin organisatorisesta, oikeudellisesta ja päätöksenteon näkökulmasta katsottuna.

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 164, s. 44.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Högsta domstolen (Ruotsi) on esittänyt 26.10.2016 – Länsförsäkringar
Sak Försäkringsaktiebolag ym. v. Ingvar Mattssonin kuolinpesä sekä Jan-Erik Strobel ym. v.
Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag**

(Asia C-542/16)

(2017/C 014/31)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Högsta domstolen

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 2761-15), sekä Jan-Herik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Tommy Jönssonin kuolinpesä, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson ja Leif Göran Erik Nilssonin kuolinpesä (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 25-16)

Vastapuolet: Ingvar Mattssonin kuolinpesä (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 2761-15), ja Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (kansallisen tuomioistuimen asiassa T 25-16)

Ennakkoratkaisukysymykset

Kansallisen tuomioistuimen asia T 25-16

- 1) a) Kuuluuko [direktiivin 2002/92]⁽¹⁾ piiriin toiminta, jossa vakuutusedustajan tarkoituksena ei ole ollut todellisen vakuutusopimuksen aikaansaaminen? Onko sillä merkitystä, onko tällainen tarkoitus puuttunut jo ennen toiminnan aloittamista vai vasta toiminnan aloittamisen jälkeen?
- b) Onko sillä, että edustaja on harjoittanut fiktiivisen toiminnan rinnalla myös todellista vakuutusedustustoimintaa, merkitystä 1 a -kysymyksessä tarkoitettussa tilanteessa?
- c) Onko sillä, että toiminta on päällisin puolin vaikuttanut asiakkaan näkökulmasta katsottuna vakuutusopimusten tekemiseen liittyvältä valmistelevalta toiminnalta, merkitystä yhä 1 a -kysymyksessä tarkoitettussa tilanteessa? Onko asiakkaan käsityksellä, joka on perusteltu tai ei ole perusteltu ja joka koskee sitä, oliko kyse vakuutusedustuksesta, merkitystä?

Kansallisen tuomioistuimen asia T 2761-15

- 2) a) Säännelläänkö [direktiivillä 2002/92] sellaista taloudellista tai muunlaista neuvonantoa, joka tapahtuu vakuutusedustuksen yhteydessä mutta jolla ei sellaisenaan tähdätä itse vakuutusopimuksen tekemiseen tai sen voimassaolon jatkumiseen? Mikä on tilanne erityisesti sellaisen neuvonannon osalta, joka koskee pääoman sijoittamista pääomahenkivakuutuksen yhteydessä?
- b) Kuuluuko 2 a -kysymyksessä tarkoitettu neuvonta – kun siinä on määritelmänsä mukaisesti kyse [direktiivissä 2004/39]⁽²⁾ tarkoitettusta sijoitusneuvonnasta – myös tai sen sijaan kyseisen direktiivin säännösten piiriin? Jos tällainen neuvonta kuuluu myös [direktiivin 2004/39] piiriin, onko joitakin oikeussääntöjä sovellettava ensisijaisesti?

⁽¹⁾ Vakuutusedustuksesta 9.12.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY (EYVL 2003, L 9, s. 3).

⁽²⁾ Rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY (EUVL 2004, L 145, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 28.10.2016 – Marcandi Limited, joka toimii nimellä Madbid v. Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-544/16)

(2017/C 014/32)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Marcandi Limited, joka toimii nimellä Madbid

Vastapuoli: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Kun yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa sekä 24, 62, 63, 65 ja 73 artiklaa tulkitaan asianmukaisella tavalla ja kun kyseessä ovat pääasian kaltaiset olosuhteet,
 - a) onko se, että Madbid antaa käyttäjille pisteitä (Credits) maksua vastaan
 - i) 2 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuulumaton ”ennakkotoimi”, jollaisen unionin tuomioistuin totesi [16.12.2010 antamansa tuomion MacDonald Resorts, C 270/09, EU:C:2010:780], 23–42 kohdassa; vai